

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΩΚΗΣΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΚΑΓΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Κυριακήν, 19^η Ιουλίου /1^η Αύγουστου 2010, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μωκησοῦ κ. Δημήτριος καί Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σικάγου, λαβών εὐλογία καί λειτουργῶν κατά τήν νυκτερινήν λειτουργίαν εἰς τόν Πανάγιον Τάφον, ἐγένετο δεκτός ὑπό τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου μετά μικρᾶς ὁμάδος συνοδῶν αὐτοῦ εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου μετά τήν πρωϊνήν θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Τά μέλη τῆς ὁμάδος ταύτης εἶναι καί μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαθρησκειακῶν Ἀρχηγῶν τῆς πόλεως τοῦ Σικάγου. Ὁ ἐπίσκοπος Δημήτριος καί ἡ ὁμάς αὐτοῦ συνωδεύοντο ὑπό τοῦ Ἱερέως Nabil Haddad, Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς “The Jordanian Interfaith Coexistence Research Center”, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεσκέφθησαν τήν Ἰορδανίαν.

Μετά τās ἐκεῖ ἐπαφάς, διήλθον τήν γέφυραν τοῦ Ἰορδάνου καί ἐπεσκέφθησαν τό Ἰσραήλ, προκειμένου νά ἔχουν εἰς αὐτό ἐπαφάς θρησκευτικοῦ καί διαθρησκειακοῦ χαρακτήρος. Εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν ταύτης εἰς τό Πατριαρχεῖον ἔλαβε χώραν ἐνδιαφέρουσα συζήτησις περί τῶν δυνατοτήτων συνεργασίας τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν μετά τῶν πολιτικῶν, ἵνα βοηθήσουν τούτους εἰς τά ἀδιέξοδα τῆς πολιτικῆς, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι καί αὐτό τῶν Ἱεροσολύμων.

«Οἱ θρησκευτικοί ἀρχηγοί παραμένοντες εἰς τά πλαίσια αὐτῶν», εἶπον, «δύνανται νά μεταφέρουν τό βίωμα αὐτῶν τῆς ἐπικοινωνίας μετά τοῦ θεοῦ, τῆς εἰρήνης καί τῆς συνδιαλλαγῆς, πρός τούς πολιτικούς, προκειμένου νά ἐφαρμόζουν τοῦτο εἰς τόν χῶρον τῆς πολιτικῆς καί τῆς κοινωνίας». «Οἱ θρησκευτικοί ἀρχηγοί ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός τῶν», εἰπῶθη, «ἔχουν τās δυνατότητας νά μειώνουν τās προκαταλήψεις καί νά κατευνάζουν τά πνεύματα. Τό ἔργον τοῦτο ἐπιτελεῖται εἰς τόν χῶρον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διά τῶν Συναντήσεων τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐκκλησιῶν – Meetings of Heads of Churches καί διά τοῦ Συμβουλίου τῶν θρησκευτικῶν Καθιδρυμάτων τῆς Ἁγίας Γῆς – Council of the Religious Institutions of the Holy Land».

«Αἱ σχέσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἰδίᾳ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων μετά τοῦ Ἰσλάμ ἀνάγονται εἰς τούς χρόνους τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, ὁ ὁποῖος μετά τήν ἦτταν τῶν Βυζαντινῶν, τό 638μ.Χ., παρέδωκεν ὡς Ἐθνάρχης τήν Ἱερουσαλήμ εἰς τόν β' διάδοχον τοῦ Μωάμεθ Χαλίφ Ὀμάρ Χατάμπ. Ἐπί τῆς ὑπογραφείσης συνθήκης τοῦ Ἀχτιναμέ βασίζονται αἱ σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου καί μετά τῶν Ἀραβικῶν Κυβερνήσεων ἕως τῆς σήμερον, τῆς Ἰορδανικῆς, τῆς Παλαιστινιακῆς κ.ἄ».

«Τό Πατριαρχεῖον δέν διεκδικεῖ ἀποκλειστικότητα ἐπί τῶν προσκυνημάτων. Ἀγωνίζεται διά τήν ἀπόδοσιν τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ εἰς ὅλα τά προσκυνήματα ἀδιακρίτως, Χριστιανικά, Ἰουδαϊκά καί Μουσουλμανικά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder